

Ewangelia Mateusza

Rozdział 13

1. A tego dnia, gdy Jezus wyszedł z domu, usiadł nad morzem. 2. I zostały zebrane przy nim wielkie tłumy, tak, że wszedł do łodzi i siedział, a cały tłum stanął na brzegu. 3. Więc powiedział do nich wiele w podobieństwach, mówiąc: Oto siewca wyszedł, aby rozsiewać. 4. A kiedy on rozsiewał, niektóre padło obok drogi, i przyleciały ptaki, i wydziobały je. 5. Zaś drugie padło na skaliste miejsca, gdzie nie miało wiele ziemi; i zaraz zakiełkowało, bo nie miało głębi ziemi. 6. Ale gdy wzeszło słońce, zostało spalone; a że nie miało korzenia, uschło. 7. Zaś inne padło między ciernie, a ciernie wzrosły oraz je zadusiły. 8. Ale inne padło na dobrą ziemię, i wydawało owoc, jedno stokrotny, jedno sześćdziesięciokrotny, a jedno trzydziestokrotny. 9. Kto ma uszy do słuchania, niech słucha. 10. Zatem uczniowie podeszli oraz mu powiedzieli: Dlaczego im mówisz w podobieństwach? 11. On zaś, odpowiadając, rzekł im: Wam dano poznać tajemnice Królestwa Niebios, ale tym nie dano. 12. Bowiem kto ma, temu zostanie podarowane i będzie obfitować; ale kto nie ma, i co ma, będzie od niego odjęte. 13. Dlatego im w podobieństwach mówię, że patrząc nie widzą, i słuchając nie słyszą, ani nie rozumieją. 14. Zatem wypełnione jest w nich proroctwo Izajasza, które mówi: Słuchem słuchać będziecie, ale nie zrozumiecie; i patrząc patrzeć będziecie, ale nie ujrzycie. 15. Bowiem zostało utuczone serce tego ludu, uszami są ciężko słyszający oraz zamknęli swoje oczy; żeby czasem oczami nie ujrzeli i uszami nie usłyszeli, a sercem nie zrozumieli, i nie zawrócili, żebym ich uzdrowił. 16. Ale szczęśliwe wasze oczy, że widzą, i wasze uszy, że słyszą. 17. Bo zaprawdę, powiadam wam, wielu proroków i sprawiedliwych pragnęło ujrzeć to, co wy widzicie, ale nie ujrzeli, i usłyszeć to, co wy słyszycie, ale nie usłyszeli. 18. Wy zatem, słuchajcie podobieństwa o siejącym. 19. Gdy ktoś słucha słowa Królestwa, a nie rozumie, przychodzi zły i porywa to, co posiano w jego serce; ten jest tym, zasianym obok drogi. 20. A zasiany na skalistych miejscach jest ten, który słucha słowa i zaraz, z radością je przyjmuje; 21. ale nie ma w sobie korzenia, lecz jest trwający jakiś czas; bo gdy z powodu słowa przychodzi ucisk albo prześladowanie, od razu jest zgorszony. 22. A zasiany między cierniami jest ten, który słucha słowa, ale troska tego życia i oszustwo bogactwa dusi słowo, i staje się bezowocny. 23. A zasiany na dobrej ziemi jest ten, który słucha słowa i rozumie; ten właśnie wydaje owoc i uzyskuje: Jeden stokrotny, a jeden sześćdziesięciokrotny, a jeszcze jeden trzydziestokrotny. 24. Podał im inne podobieństwo, mówiąc: Upodobnione jest Królestwo Niebios do człowieka siejącego na swej roli szlachetne nasienie. 25. A gdy ludzie zasnęli, przyszedł jego nieprzyjaciół oraz nasiał kłokół między pszenicę, i odszedł. 26. A gdy źdźbło urosło oraz wydało owoc, wtedy pokazał się i kłokół. 27. Wtedy słudzy gospodarza podeszli oraz mu powiedzieli: Panie, czyż na twej roli nie posiałeś szlachetnego nasienia? Zatem, skąd ma kłokół? 28. A on im rzekł: Nieprzyjaciół to uczynił. Zaś słudzy powiedzieli do niego: Chcesz więc, abyśmy poszli i go zebrali? 29. A on rzekł: Nie; abyście czasem zbierając kłokół, nie wykorzenili wraz z nim pszenicy. 30. Pozwólcie obojgu razem rosnąć

do żniwa; a w czas żniwa powiem żeńcom: Najpierw zbierzcie kłol oraz zwiążcie go w snopki ku jego spaleniu; a pszenicę zgromadźcie do mojej stodoły. **31.** Podał im inne podobieństwo, mówiąc: Podobne jest Królestwo Niebios do ziarna gorczycy, które człowiek wziął oraz zasiał na swojej roli; **32.** jest ono wprawdzie nieznaczne wśród wszystkich nasion, ale kiedy urośnie, jest większe od wszystkich jarzyn, i staje się drzewem, tak, że przylatują ptaki nieba, i gnieźdzą się w jego gałązkach. **33.** Powiedział im inne podobieństwo: Podobne jest Królestwo Niebios do zaczynu, który niewiasta wzięła oraz ukryła w trzech miarkach pszennej mąki, aż cała została spulchniona. **34.** To wszystko Jezus mówił do tłumów w podobieństwach, a bez podobieństwa do nich nie mówił; **35.** aby zostało wypełnione, co powiedziano przez proroka mówiącego: Otworzę w podobieństwach moje usta, wypowiem rzeczy ukryte od założenia świata. **36.** Wtedy Jezus pozostawił tłumy oraz przyszedł do domu; więc podeszli do niego jego uczniowie, mówiąc: Wyjaśnij nam podobieństwo o kłolu roli. **37.** A on odpowiadając, rzekł im: Tym, który sieje szlachetne nasienie jest Syn Człowieka; **38.** a rolą jest świat; a szlachetnym nasieniem tymi są synowie Królestwa; a kłolem są synowie złego; **39.** nieprzyjacielem zaś, który go posiał, jest ten oszczerzy; a żniwem jest koniec epoki, zaś żeńcami są aniołowie. **40.** Jak więc zbierają kłol i palą go ogniem, tak będzie przy końcu tej epoki. **41.** Syn Człowieka wyśle swoich aniołów, a oni zbiorą z Jego Królestwa wszystkie zgorszenia, i tych, którzy czynią nieprawość, **42.** oraz wrzucą ich w piec ognia; tam będzie płacz oraz zgrzytanie zębów. **43.** Wtedy sprawiedliwi zabłysną jak słońce w Królestwie swego Ojca. Kto ma uszy do słuchania, niech słucha. **44.** Znowu podobne jest Królestwo Niebios do skarbu ukrytego w roli, który gdy człowiek znalazł, ukrył, i rozradowany nim, odchodzi oraz sprzedaje wszystko co ma, i kupuje ową rolę. **45.** Znowu podobne jest Królestwo Niebios do człowieka kupca szukającego szlachetnych pereł; **46.** który gdy znalazł jedną, bardzo drogą perłę, odszedł, posprzedawał wszystko co miał, i ją kupił. **47.** Znowu podobne jest Królestwo Niebios do sieci zarzuconej w morze oraz zagarniającej ryby wszelkiego rodzaju; **48.** którą, gdy była pełna, rybacy wyciągnęli na brzeg, i usiedli, i zebrali szlachetne ryby do naczyń, a złe wyrzucili na zewnątrz. **49.** Tak też będzie przy końcu epoki; wyjdą aniołowie i oddzielą złych spośród sprawiedliwych, **50.** oraz wrzucą ich w piec ognia; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. **51.** Rzekł im Jezus: Zrozumieście to wszystko? Powiedzieli mu: Tak, Panie. **52.** A on im rzekł: Dlatego każdy uczoney w Piśmie, kiedy stanie się uczniem w Królestwie Niebios, podobny jest do człowieka gospodarza, który wyciąga ze swego skarbca nowe i stare. **53.** Także stało się, że gdy Jezus zakończył te podobieństwa, odszedł stamtąd. **54.** A kiedy przyszedł do swego kraju, nauczał ich w ich bóżnicy, tak, że się zdumiewali oraz mówią: Skądże ten ma tę mądrość i moce? **55.** Czyż nie jest on synem cieśli? Czy jego matki nie nazywają Maria, a jego braci: Jakób, Józef, Szymon i Judas? **56.** A jego siostry, czyż nie wszystkie są u nas? Skąd więc, ten ma to wszystko? **57.** I zostali z niego zgorszeni. Ale Jezus im powiedział: Nie jest prorok wzgardzony, chyba że w swoim kraju, a także w swoim domu. **58.** I nie uczynił tam wielu cudów z powodu ich niedowiarstwa.

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012